

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny Test diagnostyczny
<i>Przedmiot:</i>	Język niemiecki
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJNP-P0-100, EJNP-P0-200, EJNP-P0-400, EJNP-P0-660, EJNP-P0-Q00
<i>Termin egzaminu:</i>	Marzec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	9 marca 2021 r.

Warszawa 2021

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			F
1.3.			F
1.4.			R
1.5.			R

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
2.2.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D
2.4.			B

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.2.			B
3.3.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
3.4.			A
3.5.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.6.			B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	B
4.2.			C
4.3.			A
4.4.			D

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
5.2.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
5.3.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
6.2.			A
6.3.			A
6.4.			D
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
7.2.			A
7.3.			D

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
8.2.			B
8.3.			A
8.4.			C
8.5.			C

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
9.2.			A
9.3.			B
9.4.			C
9.5.			A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Niemiec:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].*
- 5.6) *Zdający przedstawia opinie innych osób.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.4) *Zdający proponuje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz mieszkanie brata w Londynie**
Die Wohnung meines Bruders ist klein. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. Die Wohnung meines Bruders ist klein, aber gemütlich. (dwa odniesienia).
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Die Wohnung meines Bruders ist klein, aber hell und gemütlich.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Die Wohnung meines Bruders ist hell, weil das Wohnzimmer große Fenster hat. (jedno bardziej rozbudowane odniesienie).
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:

- a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
Mein Bruder studiert Journalistik.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. Mein Bruder studiert Journalistik, weil er Reporter werden will.
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. Er wählte das Studienfach, das ihn interessiert. Er will Ingenieur werden und gut verdienen.
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. Mein Bruder studiert Journalistik, weil er Fotoreporter werden und für eine Zeitschrift arbeiten will.
6. Wyrażenia takie jak np. *interessant*, *bemerkenswert* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Meine Mutter wurde traurig und froh.
 - **opisz mieszkanie brata w Londynie**
In seiner Wohnung sind weiße, rote und gelbe Wände.
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Seine Wohnung ist sehr bequem und ruhig, aber ein bisschen dunkel.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *sehr*, *genug*, *ein bisschen* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
 - **napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Mein Bruder hat beschlossen, Wirtschaft zu studieren, weil unser Vater findet, dass er nach dem Abschluss dieser Fakultät an der Uni London eine Arbeitsstelle auf der ganzen Welt findet.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. opisując mieszkanie brata w Londynie zdający pisze: Sie ist originell. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. informując o wybranym kierunku studiów, zdający pisze: Er wählte die Direktion Geschichte. (O→N) zamiast Er wählte die Fakultät für Geschichte.
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. Ich weiß nicht, wie wir auf seine Entscheidung für das Studium in London reagiert haben.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedzinę do Twojego brata.**

Könnten wir zusammen meinen Bruder besuchen? („nie odniósł się”).

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedzinę do Twojego brata.**

Könnten wir zusammen meinen Bruder besuchen? Dann könnten wir in das interessante Sherlock Holmes-Museum gehen. („odniósł się i rozwinął”).

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Niemiec:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Liebe Anna,

stell Dir vor, mein Bruder hat begonnen, in London zu studieren.

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o kierunku studiów, który wybrał brat, oraz uzasadnienie wyboru właśnie tego kierunku) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Er studiert Tiermedizin, denn er liebt Tiere und wollte immer den Tieren helfen.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał **tylko** do jednego członu, tj.:
 - a) poinformował o kierunku studiów, który wybrał brat, ale nie uzasadnił wyboru właśnie tego kierunku, np. *Er studiert Medizin.* ALBO
 - b) uzasadnił wybór kierunku studiów przez brata, ale nie poinformował, co studiuje, np. *Das war immer sein Lieblingsfach. / Er wollte das studieren, was er mag.* wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź **tylko** w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *Er studiert Biologie an der Fakultät für Naturwissenschaften.* (rozbudowana informacja o tym, co studiuje brat, ale brak uzasadnienia, dlaczego wybrał właśnie ten kierunek)
 - b) *Er sagt, er wählte das Studienfach, das ihm die Erfüllung seiner größten Träume ermöglicht: Reisen und Filmen / Fotografieren.* (rozbudowana informacja o powodach wyboru kierunku studiów, ale brak informacji o tym, na jakim kierunku studiuje), wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- **Nie jest akceptowana** taka realizacja drugiej części polecenia, w której zdający:
 - a) uzasadnia wybór miasta lub państwa, w którym brat postanowił studiować, np. *Er studiert Geographie in London, denn diese Stadt gefällt ihm sehr und da wohnt auch seine Freundin.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
 - b) uzasadnia wybór uczelni, na której postanowił studiować, np. *Er studiert Jura. Er wählte die Universität London, denn er findet diese Universität am besten in ganz Europa.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ”, gdy z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód wyboru kierunku studiów przez brata, np. *Er studiert Psychologie, weil viele von seinen Schulfreunden das Fach gewählt haben.* („odniósł się i rozwinął”). ALE *Er studiert*

Psychologie. Viele von seinen Schulfreunden haben das Fach gewählt. („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mein Bruder wählte Arzt. Mein Bruder studiert die Regie an der Architektur. (O→N: zaburzenie komunikacji).	Er studiert Mathematik. Er studiert Architektur, weil er die Familientradition erhalten will.	Er studiert Informatik. Er will Programmierer werden und Computerspiele machen. Er studiert Architektur. Er möchte die Familientradition fortsetzen. Sein Vater und Großvater sind bekannte Architekten.

• **napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**

5.6) Zdający przedstawia opinie innych osób.

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą decyzji brata o wyborze miejsca studiowania – dlaczego w Londynie (lub w Anglii) lub dlaczego na danej uczelni, np. *Meine Eltern denken, dass er zur Universität nach England fuhr, weil er weit von Zuhause sein wollte.* („odniósł się”); *Papa meint, dass er nach diesem Studium ein guter Spezialist sein wird. / dass er nach diesem Studium eine sehr gute Ausbildung haben wird.* („odniósł się”).
- Jako realizację tego podpunktu polecenia akceptuje się również opis reakcji i/lub emocji bliskich zdającego, np. *Mama wurde traurig, als er sagte, dass er zur Universität nach England geht.* („odniósł się”).
- Dopuszczalna jest realizacja tego podpunktu polecenia w formie ogólnego komentarza dotyczącego studiowania za granicą, np. *Meine ganze Familie findet, dass es gut ist, im Ausland zu studieren.* („odniósł się”), ALE *Meine ganze Familie findet, dass es gut ist, zu studieren.* („nie odniósł się”).
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą wyłącznie wyboru kierunku studiów przez brata, ale wówczas taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Opa findet, dass dieses Studium keinen Sinn hat, denn heute braucht man Informatiker und keine Literaturkenner.* (R→O).
- Jeżeli z kontekstu jednoznacznie wynika, że opisana reakcja nie ma związku z decyzją brata o studiowaniu za granicą, to taka realizacja tego podpunktu polecenia **nie jest akceptowana**, np. *Die Eltern freuen sich, denn mein Bruder hat viele Freunde.* („nie odniósł się”).
- **Jako rozwinięcie** tego podpunktu polecenia traktuje się informację o okolicznościach, w jakich bliscy piszącego wyrazili swoją opinię / zareagowali na wiadomość o wyjeździe jego brata na studia za granicę, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tematu, np. *Er sagte uns über sein Studium im Ausland erst nach allen Aufnahmeprüfungen. Wir waren überrascht und konnten das nicht glauben.* („odniósł się i rozwinął”).
- Przez pojęcie „Twoi bliscy” rozumie się członków rodziny, ale również znajomych, kolegów piszącego.

- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający używa form 1. osoby liczby mnogiej, np. <i>Als er uns über seine Entscheidung über das Studium im Ausland informierte, waren wir überrascht / waren wir schockiert.</i> („odniósł się”). - Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, przedstawia <u>wyłącznie swoją</u> opinię / reakcję / <u>swoje</u> emocje, to taka odpowiedź jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Ich freue mich, dass mein Bruder im Ausland studiert.</i> (O→N).		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Meine Familie ist sehr nett. Ich finde, das Studieren im Ausland ist eine fantastische Idee. (O→N)	Die Eltern sind zufrieden, dass er in England studiert, aber er fehlt ihnen. Als er unseren Eltern seine Entscheidung sagte, tat es ihnen leid.	Die Eltern sind zufrieden, dass er in England studiert, weil er da viel lernt, aber sie haben auch ein Problem, dass er nicht da ist. Meine Eltern finden, dass man nicht im Ausland studieren soll, denn in Polen gibt es auch gute Universitäten, aber sie akzeptieren seine Entscheidung.

opisz mieszkanie brata w Londynie
5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje mieszkanie brata w Londynie. - Od zdającego oczekuje się opisu wieloaspektowego. Za opis mieszkania uznaje się określenia odnoszące się do takich aspektów, jak: - wielkość, np. <i>Die Wohnung meines Bruders ist ganz groß.</i> („odniósł się”) - wyposażenie / umeblowanie, np. <i>In seiner Wohnung gibt es Internet und eine Klimaanlage.</i> („odniósł się”) - kolorystyka, np. <i>Die Wände in seiner Wohnung sind blau, die Decke ist weiß und der Fußboden ist braun.</i> („odniósł się i rozwinął”) - elementy dekoracyjne, np. <i>An den Wänden hängen viele Fotos.</i> („odniósł się”) - nastrój / atmosfera, np. <i>Ich finde seine Wohnung ruhig und gemütlich.</i> („odniósł się”). - usytuowanie, np. <i>Seine Wohnung befindet sich im zweiten Stock, neben dem Lift.</i> („odniósł się”). - Akceptuje się również opis pokoju i/lub budynku, w którym mieszka brat, np. <i>In seinem Zimmer gibt es ein Bett und einen Schreibtisch.</i> („odniósł się”); <i>Er wohnt in einem Hochhaus mit vielen Balkons.</i> („odniósł się i rozwinął”). - Akceptowana jest również taka realizacja tego podpunktu polecenia, w której zdający porównuje mieszkanie brata w Londynie z innym mieszkaniem, np. <i>Seine Wohnung ist zweimal größer als unsere Wohnung.</i> („odniósł się”).

- Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na jednym detalu, np. opisuje jeden mebel lub jeden element dekoracyjny itd., to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. *In seiner Wohnung hängt ein schönes, großes, buntes Bild.*
- Jako rozwinięcie tego podpunktu polecenia traktuje się:
 - a) zwroty takie jak *ich mag das, ich liebe das, das ist fantastisch/super* określające stosunek piszącego do pokoju brata
 - b) opis okolicy, w której mieszka brat,
pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje mieszkanie / dom / pokój brata w Londynie, np. *Seine Wohnung gefällt mir sehr.* („nie odniósł się”), ALE *Seine Wohnung gefällt mir sehr: An den grauen Wänden hängen viele Fotos.* („odniósł się i rozwinął”); *Mein Bruder wohnt im Zentrum von London.* („nie odniósł się”), ALE *Mein Bruder wohnt im Zentrum von London. Seine Wohnung ist klein und dunkel.* („odniósł się i rozwinął”).
 Użycie liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. *In seinem Zimmer stehen 4 Stühle und 2 Sessel.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mein Bruder wohnt bei London. Mein Bruder mietet eine Wohnung.	Mein Bruder wohnt in einer kleinen Wohnung bei London. Mein Bruder mietet eine Zweizimmerwohnung.	Mein Bruder wohnt in einer kleinen Wohnung im 5. Stock am Stadtrand von London. Mein Bruder mietet eine Zweizimmerwohnung mit einer großen Küche.

- **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.**

7.4) Zdający proponuje [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający proponuje koleżance wspólne odwiedziny brata, np. *Fährst du nach London und besuchst du meinen Bruder?* („odniósł się”).

Elementem rozwijającym może być np. wskazanie korzyści/zalet wynikających:

- z wizyty u brata, np. *Besuchen wir meinen Bruder. Wir lernen seine neuen Freunde kennen.* („odniósł się i rozwinął”)
- ze wspólnego spotkania z koleżanką w Londynie, np. *Besuchen wir beide meinen Bruder. Da haben wir die Möglichkeit, zusammen Zeit zu verbringen. Wir gehen bummeln und unterhalten uns. / Vielleicht essen wir ein typisch englisches Gericht.*
- z pobytu w Londynie, np.: *Besuchen wir beide meinen Bruder. London ist eine tolle Stadt mit vielen touristischen Attraktionen.* („odniósł się i rozwinął”)
Besuchen wir beide meinen Bruder. Am Londoner Covent Garden ist nie langweilig. Wir können dahin gehen. („odniósł się i rozwinął”)

<i>Besuchen wir beide meinen Bruder. Ich war voriges Jahr in London und amüsierte mich gut: Ich machte Fotos mit bekannten Stars in einem Museum.</i> („odniósł się i rozwinął”) Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający ogranicza się tylko do: a) poinformowania koleżanki o <u>swoim</u> zamiarze wyjazdu do brata, np. <i>Im nächsten Monat möchte ich meinen Bruder besuchen.</i> („nie odniósł się”). b) Zaproponowania wspólnego wyjazdu, nie precyzując, że chodzi o wyjazd do brata/ do Londynu, np. <i>Vielleicht fahren wir gemeinsam?</i> („nie odniósł się”) Jeżeli zdający proponuje koleżance odwiedzenie swojego brata, ale z pracy nie wynika, że mają to być <u>wspólne odwiedziny</u>, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Vielleicht besuchst du meinen Bruder in London?</i> („nie odniósł się”).		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
In den Sommerferien fahre ich zu meinem Bruder. Ich will meinen Bruder besuchen, aber kann nicht gut Englisch. Ich habe Angst, dass ich den Weg verliere.	In den Sommerferien fahre ich zu meinem Bruder. Fährst du mit? Ich habe eine Idee! Wir können beide zu meinem Bruder fahren. Ich lade dich nach London zum Besuch bei meinem Bruder ein.	In den Sommerferien besuche ich meinen Bruder in London. Vielleicht fährst du mit? Da hast du die Chance, in der Straße Oxford Street zu bummeln. Ich weiß, dass du das magst. Ich hoffe, wir besuchen gemeinsam meinen Bruder. Du wirst zufrieden sein, wir besichtigen London und amüsieren uns gut.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Liebe Anna,
stell Dir vor, mein Bruder hat begonnen, in London zu studieren.
Ich möchte dir schreiben, dass mein Bruder in London studiert und das ist toll.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych (przeskakiwania z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszernie fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej **w roku szkolnym 2020/21** na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (<u>gzać</u>) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Wyrazy zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Serie*, *Zeitschrift*, np. *die Serie „M jak miłość”*, *die Zeitschrift „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.

11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10. Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis XYZ nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).